

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода, доктори илмҳои филологӣ, профессор

Гулназарзода Жило Бурӣ
«22» 01 соли 2024

ХУЛОСАИ

кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода ба диссертатсияи Сатторова Дилрабо Қаҳоровна таҳти унвони «Забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Деҳотӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи иҳтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ.

Диссертатсия таҳти унвони «Забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Деҳотӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи иҳтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ пешниҳод гардидааст, дар кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода анҷом дода шудааст.

Сатторова Дилрабо Қаҳоровна соли 1993 факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон)-ро бо иҳтисоси забон ва адабиёти тоҷик ҳатм намудааст.

Ҳамзамон, Сатторова Д. Қ. аз моҳи майи соли 2016 унвончӯйи кафедраи забони тоҷикии ДДЗТ ба номи Сотим Улуғзода (Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода) мебошад. Мавзуи диссертатсия дар ҷаласаи Шуруи олимони Донишкадаи мазкур аз 26 майи соли 2016, №10/4-1 тасдиқ шудааст. Шаҳодатнома дар бораи супоридани имтиҳонҳои номзадӣ соли 2023, №1/806 аз ҷониби Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода дода шудааст.

Роҳбари илмӣ: Гулназарзода Жило Бурӣ – доктори илмҳои филологӣ, профессор, ректори Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Диссертатсия бори аввал дар ҷаласаи кафедраи забони тоҷикии ДДЗТ ба номи Сотим Улуғзода аз 20. 01. 2024 №5/2 мавриди баррасӣ ва муҳокима қарор гирифта, ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Аз натиҷаи баррасии диссертатсия таҳти унвони «Забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Деҳотӣ» кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода ба чунин хулоса омад:

Диссертатсияи Сатторова Дилрабо Каҳоровна ба омӯзиши яке аз масъалаҳои актуалӣ ва ҷавобгӯйи талаботи замон мебошад, зеро баъзе масъалаҳои муҳталифи дастури забон, аз ҷумла ҷанбаҳои қабатҳои маъноии вожаҳо, тарзи корбурди вожаҳои аслан тоҷикӣ ва иқтибосӣ, доираи корбурди калимаҳо вобаста ба ҳусусияти иҷтимоӣ дар ҳикояҳои

Абдусалом Дехотӣ мавриди пажуҳиши амиқу ҳамаҷониба қарор нагирифтаанд.

Муҳиммоти таҳқиқ аз он иборат мебошад, ки мавзуи мазкур хеле мубрам ва актуалӣ буда, дар ташаккули лугатшиносии забон саҳми арзандае мегузорад. Мусаллам аст, ки аз ҷониби забоншиносони тоҷик дар самти лугатшиносӣ рисолаҳои зиёди илмӣ ҳимоя шудаанд, вале доир ба таркиби лугавии ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ маълумоти илмӣ дар забоншиносии тоҷик мавҷуд набуд. Сатторова Д. Қ. дар диссертатсияи ҳуд тавонистааст, ки ба таври назариявӣ ва амалий бо овардани далелҳои гуногуни илмӣ мавқеъ ва мақоми қалимаро дар лугатшиносӣ сабит намояд.

Мушоҳидаҳо нишон медиҳанд, ки Абдусалом Дехотӣ фикри ҳудро ба воситаи қалимаю ибораҳои хоси интихобкардааш ифода намудааст ва услуби хос ва тарзи баёни нависанда мавқеи муайян дошта, омӯҳтани онҳо аз аҳамият ҳолӣ нест.

Асосҳои назариявии таҳқиқоти моро асару мақолаҳо оид ба қабатҳои лугавӣ-маъноии қалимаҳо баҳшидаи Н. Маъсумӣ [1959], Р. Гаффоров [1966], И. Ҳасанов [1966], Б. Ниёзмуҳаммадов [1969], Б. Камолиддинов [1967], А. Муъминов [1975], М. Н. Қосимова [1980], Ҳ. Мачидов [1982], Ҷ.Хочаев [191981], Ҳ. Ҳусейнов [1983], С. Сабзаев [1991], Ш. Исмоилов, М. Аҳмадова [1991, 2009], М. Н. Қосимова [1998], Д. Хочаев [2007], Ш.Исматуллоҳ [2007], Ҳ. Талбакова [2008], [1975], Саломов [2000], Қ.Муҳторӣ [2012], У. Саъдуллоев [2013], Д. Фозилов [2013], М. Мирзоева [2017], А. Шарофиддинова [2017], Ж. Гулназарзода [2022], А. Юнусӣ [2023], В. А. Капранов [1957] А. А. Киреев [1964], В. Н. Клюева [1964], В.В. Виноградов [1968], Н. А. Лукянова [1970], Г. С. Гвеникадзе [1971] ва дигарон ташкил медиҳанд.

Донишмандони мазкур дар асарҳои илмиашон нуқтаи назари ҳудро, ки дорои аҳамияти илмианд, баён кардаанд. Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқ аз он иборат аст, ки маводи диссертатсия ва таҳқиқи муаллиф дар асоси сарҷашмаҳои асосии назариявӣ ва илмӣ таҳия гардида, дастовардҳои илмии он барои нишон додани қабатҳои лугавии забон ва ба таҳқиқи ояндаи он аз нигоҳи равиши синхронӣ мусоидат менамояд ва дар таҳқиқи вижагиҳои забони осори Абдусалом Дехотӣ барои муҳаққикони оянда қумак менамояд. Муқоисаи маводи таҳлилгардида барои муайян кардани раванди инкишофи лугатшиносӣ дар насири тоҷик аҳамияти илмию амалий дорад. Низоми муайянгардидаи таҳлили қабатҳои лугавии забон дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ барои таҳқиқи минбаъдаи илмию амалий дар ин самт метавонад ҳамчун асос ва замина хизмат намояд.

Навғониҳои таҳқиқ. Омӯзиши қабатҳои лугавии забон дар забоншиносии имрӯза дар майдони таҳқиқоти забоншиносӣ навигарии илмӣ ҳисобида намешавад. Асару мақолаҳо оид ба пажуҳиши ҳусусияти лугавию услуби осори адибон дар даврони мусоир хеле зиёд ба назар мерасанд. Дар рисолаи ҳуд мо тасмим гирифтем, ки забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Дехотиро мавриди пажуҳиш қарор дихем. Бо

вучуди ин, бояд зикр намуд, ки мавзуи интихобнамудаи мо то ин дам дар забоншиносии точик таҳлилу баррасӣ нагардида буд. Махӯз ҳамин ҷиҳати масъала навгонии илмӣ маҳсуб ёфта, метавонад ба таҳқиқоти забоншиносӣ маводи нави илмиро илова намояд.

Омӯзиши қабати луғавии осори Абдусалом Дехотӣ дар роҳи таҳқиқи минбаъдаи масоили марбут ба луғатшиносии забони точикӣ, ҷудо намудани гурӯҳҳои маъноии қалимаҳо, мавқеи онҳо дар адабиёти бадӣ, мавриҷҳои истифодаи онҳо, хусусияти услубӣ қасб кардани ин навъи воҳидҳои луғавӣ ҳам дар сухани тасвирии муаллиф ва ҳам дар нутқи персонажҳо ва амсоли инҳо ба муҳаққиқон қӯмак меқунад.

Аҳамияти назариявӣ ва амалии диссертатсия дар он дида мешавад, ки маводи мавриди таҳқиқ барои омӯзиши забони адабии нимаи аввали асри XX дар оянда заминае ҳоҳад гузошт. Инчунин, барои таълими фанҳои забони муосири точик, луғатшиносӣ, услубшиносӣ ва ҳондани курсҳои маҳсус дар гурӯҳҳои филологӣ қумак ҳоҳад расонд. Аҳамияти амалии таҳқиқ, пеш аз ҳама, дар он аст, ки натиҷаҳои бадастомада метавонад дар шинохти бештари ҳунари нависандагии Абдусалом Дехотӣ ба сифати сарҷашмаи илмӣ истифода шавад ва ҳамчунин ба ҳайси як заманаи назарӣ барои пажуҳишҳои минбаъда хидмат намояд. Ҳулосаҳои бадастомада ва маводи дар рисола коркарду таҳқиқшуда метавонад барои таҳияи китобҳои дарсӣ, дастурҳои таълимӣ, матни лексияҳо дар самти забоншиносӣ мавриди истифода қарор гирад.

Дараҷаи эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ. Эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқи диссертатсияро инҳо таъмин менамоянд: истифодаи заманаи методологӣ ва назариявии пажуҳиш; такя ба маҷмуи усуљҳои таҳқиқи қабатҳои луғавӣ, ки ба мавзуъ ва ҳадафҳои таҳқиқ созгоранд; таҳлили соҳторию маъноии қабатҳои луғавӣ, ки дар фарзия ва ғояи пешбарандаи таҳқиқ ба миён гузошта шудаанд.

Дараҷаи эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқро сатҳи баррасии масъалаҳо, натиҷаҳои таҳқиқ, ки дар шакли мақолаҳои илмӣ, дар маҷаллаҳои илмии тақризшаванда КОА-и назди Президенти ҶТ нашр шудаанд, ҳулосаҳои диссертант дар асоси манбаъҳои таҳқиқшуда собит менамоянд.

Мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мазмуни таҳқиқи диссертатсионӣ бо соҳаи луғатшиносии забон ва барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ бо шиносномаи ихтисоси илмии 10.02.01 – Забони точикӣ мувофиқат меқунад.

Саҳми шаҳсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ аз он иборат аст, ки дараҷаи омӯзишу таҳқиқоти илмии олимону муҳаққиқони ватанию ҳориҷӣ, асосу заманаҳои амалию назариявии таҳқиқи диссертатсиониро мушахҳас намуда, усуљҳои муосири таҳқиқи қабатҳои луғавиро истифода карда, забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Дехотиро аз мавқеи диди луғавӣ мавриди баррасии ҳамаҷониба қарор додааст. Муаллифи диссертатсия бо такя ба маводи фаровони забоншиносон ва луғатномаю донишномаҳо муҳимтарин хусусиятҳои қабатҳои луғавиро дар забони

точикӣ таҳқиқ намуда, таркиб ва сохтори онро муайян кардааст. Дар диссертатсия ва интишороти муаллиф натиҷаи асосии таҳқиқ инъикос ёфтанд.

Диссертатсия дар кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои ҳориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода омода шудааст. Бахшҳои асосии кори мазкур дар ҷаласаҳо ва семинарҳои илмии кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои ҳориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода якчанд маротиба мавриди муҳокима қарор гирифтааст. Аз натиҷаи таҳқиқ ва хулосаҳои кор муаллиф дар конференсия ва симпозиумҳо маърузаҳо кардааст. Ҳамчунин, нуктаҳои асосии диссертатсия дар конференсияҳои илмию амалии солонаи ҳайати устодону кормандони собиқ Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода (ҳозира Донишгоҳи байналмилалии забонҳои ҳориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода) 11.04.2022 мавриди муҳокимаву баррасӣ қарор гирифтааст. Мундариҷаи асосии диссертатсия дар баромад ва маърузаҳои конференсияҳои сатҳи байналмилалӣ (1), донишгоҳи (1) ҷумҳурияйӣ (1) ва мақолаҳои ҷудогонаи муаллиф, ки дар маҷмуа ва маҷҷалаҳои такризшаванди Комиссияи олии атtestатсионӣ (6) ба табъ расидаанд, инъикос шудааст.

Диссертатсия аз муқаддима, се боб, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат буда, ҳачми 180 сахифаи чопи компютериро ташкил медиҳад. Рӯйхати адабиёт фарогири номгӯйи адабиёти зарурӣ илмӣ ва фарҳангу луғатҳо буда, 265 ададро нишон медиҳад.

Кори мазкур бар мабнои нуктаҳои мушаҳҳаси методологӣ таҳия гардида, маводи таҳлилии он дар мувоғиқат бо сохтор ва мақсаду вазифаҳои таҳқиқот асос ёфтааст.

Боби якуми диссертатсия, ки “Қабатҳои лугавӣ-маънои вожаҳо дар ҳикояҳои Абдусалом Ҷеҳотӣ” номгузорӣ шудааст, доир ба ҳусусиятҳои маънои вожаҳо ва нуктаи назари муҳакқиқон дар ин маврид баҳс мекунад. Боби мазкур 4 зербобро дар бар гирифтааст ва зербоби аввали он “Калимаҳои сермаъно” ном дошта, ба масъалаи сермаънои калимаҳо ва мавқеи истифодай он баҳшида шудааст. Зербоби дуюм “Омонимҳо” унвон дошта, дар бораи ҷилоҳои услубии калимаҳои омонимӣ дар ҳикояҳои адиб маълумот медиҳад. Зербоби сеюм “Вижагиҳои муродифот” ном дошта, доир ба муродифҳои исмӣ, сифатӣ, муродифҳои ҷуфт ва ҳусусиятҳои услубии онҳо баҳс мекунад. Зербоби ҷорум “Корбурди мутазод” унвон гирифта, доир ба истифода ва корбурди мутазодҳои исмӣ, сифатӣ ва зарфию феъли маълумоти мушаҳҳас медиҳад.

Боби дуюми диссертатсия “Мавқеъ ва услуби корбурди вожаҳои аслан тоҷикӣ ва вомвожаҳо дар ҳикояҳои Абдусалом Ҷеҳотӣ” ном дошта, аз 2 зербоб ва зербоби дуюм аз 3 зербоб иборат аст. Зербоби якум “Вожаҳои аслан тоҷикӣ” унвон дошта, доир ба мавқеи истифодай вожаҳои аслии тоҷикӣ маълумот медиҳад. Зербоби дуюм “Вомвожаҳо” ном дошта, ба зербобҳои “вомвожаҳои арабӣ”, “вомвожаҳои русӣ” ва

“вомвожаҳои турқӣ-муғулий” таксим шудааст ва ҷой ва мавқеи истифодаи онҳо аз тарафи адиб барҷаста нишон дода шудааст.

Боби сеюми диссертатсия перомуни “Услуби корбурди унсурҳои забон ҷоиста ба ҳусусияти иҷтимоӣ дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ” баҳс намуда, аз Зербоб иборат аст. Зербоби якум “Калимаҳои халқӣ-гуфтугӯйӣ” ном дорад ва доираи истифодаи ин гуна калимаҳо дар ҳикояҳо нишон дода шудааст. Зербоби дуюм “Услуби корбурди воҳидҳои фразеологӣ” унвон дошта, ҷилоҳои услубии ибораҳои фразеологӣ гуруҳбандӣ шудааст. Зербоби сеюм перомуни “Таснифоти зарбулмасалу мақолҳо” баҳс менамояд.

Натиҷаи бадастовардаи муаллиф дар 8 банди алоҳидаи хулосаи диссертатсия оварда шудааст.

Интишорот аз рӯи мавзуи диссертатсия. Нуктаҳои асосии таҳқиқоти диссертационӣ дар конфронсҳои байналмилалӣ ва ҷумҳуриявии илмию назариявӣ (солҳои 2021-2023) мавриди баррасӣ қарор гирифта, ҳамчунин, доир ба таҳқиқоти диссертационӣ 9 мақола дар мачаллаҳои илмӣ, аз ҷумла, 6 мақола дар мачаллаҳои тақризшаванди КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон рӯи чоп омадааст.

**I. Таълифоти муаллиф дар мачаллаҳои илмии тақризшаванди
Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон:**

- [1-М]. Сатторова, Д.Қ. Ҷойгоҳи зарбулмасалу мақолҳо дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д.Қ. Сатторова // Паёми Донишкадаи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ, таъриҳ, фалсафа. - Душанбе, 2019. № 3(35). - С.43-51. ISSN 2226-9355.
- [2-М]. Сатторова, Д.Қ. Калимаҳои халқӣ-гуфтугӯйӣ дар забони ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / О. Махмадҷонов, Д. Қ. Сатторова // Паёми Донишкадаи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ, таъриҳ, фалсафа. – Душанбе, 2019. - №4(36). - С. 5-11. ISSN 2226-9355.
- [3-М]. Сатторова, Д.Қ. Корбурди калимаҳои турқӣ дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д. Қ. Сатторова // Паёми Донишкадаи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таъриҳ. –Душанбе, 2021. - №2(42). – С. 95-100. ISSN 2226-9355.
- [4-М]. Сатторова, Д.Қ. Истифодаи воҳидҳои фразеологӣ дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д. Қ. Сатторова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе, 2023. – №6. – С. 120-127. ISSN 2413-516X
- [5-М]. Сатторова, Д.Қ. Муродифоти ҷуфтистеъмол дар осори Абдусалом Дехотӣ / Д. Қ. Сатторова // Паёми Донишгоҳи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таъриҳ. – Душанбе, 2023. - №2(42) – С. 132-137. ISSN 2226-9355.
- [6-М]. Сатторова, Д.Қ. Муродифот дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Ж. Б. Гулназарзода, Д. Қ. Сатторова // Паёми Донишгоҳи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таъриҳ. – Душанбе, 2023. - №4(52) – С. 6-13. ISSN 2226-9355.

II. Мақолаҳои дар дигар мачалла ва маҷмуаҳои илмӣ банашррасида:

[7-М]. Сатторова, Д.К. Калимаҳои иқтибосии арабӣ дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д. К. Сатторова // Материалы международная научно-практическая конференция Таджикский государственный институт языков им. Сотим Улуғзода. – Душанбе, 2021. – С.203-207.

[8-М]. Сатторова, Д.К. Калимаҳои сермаъно дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д. К. Сатторова // Забон – ҳастии миллат. (Маҷмуаи маколаҳои конференсияи ҷумҳуриявии «Масъалаҳои мубрами луғатшиносии тоҷик: Мушкилот ва дурнамо» баҳшида ба 80-солагии н.и.ф., дотсент Ҳуснигул Талбакова). – Душанбе, 2023. – С. 150-157.

[9-М]. Сатторова, Д.К. Мутазодҳои зарфӣ ва феълий дар ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ / Д. К. Сатторова // Маводи конференсияи байналмилалии илмӣ-амалӣ таҳти унвони “Филологияи Шарқ: пажуҳиши забоншиносӣ, равобити адабӣ ва тарҷумашиносӣ” – Душанбе, 2023. – С. 190-193.

Ҳамин тарик, диссертатсияи Сатторова Дилрабо Қаҳоровна дар мавзуи «Забон ва услуби ҳикояҳои Абдусалом Дехотӣ» барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ таҳқиқоти илмии ба анҷомрасида буда, ба талаботи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 ба тасвиб расидааст, ҷавобгӯ мебошад ва ба ҳимоя пешниҳод карда мешавад.

Хулоса, дар ҷаласаи васеи кафедраи забони тоҷикии Доњишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода қабул карда шудааст.

Дар ҷаласа иштирок доштанд: 9 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: “тарафдор” – 9 нафар, “муқобил” – 0 нафар, “Бетараф” – 0 нафар, суратҷаласаи №5/2 аз 20-уми январи соли 2024.

Мудири кафедраи забони тоҷикии
ДБЗҲТ ба номи Сотим Улуғзода,

доктори илмҳои филологӣ

Котиби ҷаласа

Имзоҳои С.М. Расулов ва

Д.Х. Бахтибековаро тасдиқ менамоям.

Сардори раёсати қадрҳо ва

корҳои маҳсуси ДБЗҲТ

ба номи С. Улуғзода

Юсурова Бибижон Ганиҷоновна
Нишонӣ: 734003, ш. Душанбе, кӯчаи Муҳаммадиев, 17/6.

Доњишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Тел.: +992 37 2325000;

Факс: +992 37 2325003;

Сомона: www.ddzt.tj